DEN ISLAMISKA BÖNEN

av

SAIFUL ISLAM MAHMUD

Kortfattad handledning i Islams gudstjänstritual, särskilt avsedd för barn och nya muslimer, utgiven av

ISLAMS AHMADIYYA-RÖRELSE
Steningevägen 4, 3tr
JOHANNESHOV.

بسم الله الرحمن الرحيم

I Guds, den barmhärtige Förbarmarens, namn

INNEHÅLL

Den ishamiska bönen ... ... sid 1

Transkription.. ... ... sid 1

Wudu - tvagning ... ... sid 2

Ghusl - bad ... ... sid 2

Bönens beståndsdelar... ... ... sid 3

- Takbir ... ... sid 3
- Qiyam. ... ... sid 3
- Ruku`. ... ... sid 4
- Sadjda ... ... sid 5
- Djalsa ... ... sid 6
- Qa`da. ... ... sid 5
- Taslim ... ... sid 6

Witr och qunut. ... ... sid 7

Alternativa arabiska böner. ... ... sid 8

Khutbatu 'lDjumu`a - Fredagspredikan... sid 10

Tahaddjud och Tarawih.. ... ... sid 11

Födelse ... ... sid 12

Bröllop ... ... sid 13

Jordfästning... ... ... sid 14

DEN ISLAMISKA BÖNEN

Avsikten med denna lilla skrift, som nu utkommer i sin andra, helt omarbetade upplaga, är att på ett enkelt och kortfattat sätt framställa den islamiska gudstjänstritualen, först och främst för de skandinaver, som bekänt sig till Islam, men även för andra, som av en eller annan anledning kan ha intresse av den. Den bör studeras jämsides med kapitlet Bönen i vår skrift "Islams huvuddrag".

För muslimen är den rituella bönen, Saláh, en plikt, som skall utföras fem gånger dagligen vid vissa tider. Plikten sträcker sig emellertid inte endast till själva utförandet av bönens rörelser och utsägandet av de fastställda arabiska böncrna; hjärtats närvaro i bönen är ett absolut krav, och dessutom måste man förstå, vad man säger. Om denna lilla handledning kan vara någon till hjälp i detta avseende, skall den helt ha fyllt sin uppgift.

TRANSKRIPTION

Vid transkriptionen av de arabiska bokstäverna har följande förenklade system använts (eng = engelska, sv = svenska, ty = tyska):

ب - b	ز - z (tonande s)	ف - f
ت - t	س - s	ق - q (hårt k)
ث - th (eng thing)	ش - sh (eng she)	ك - k
ج - dj	ص - s	ل - l
ح - h	ض - d	م - m
خ - kh (ty ach)	ط - t	ن - n
د - d	ظ - dh	ه - h
ذ - dh (eng that)	ع - `	و - w (eng water)
ر - r (tungspets-r)	غ - gh (skorrande r)	ي - y (sv jag)

Om vokalerna bör nämnas, att "u" alltid uttalas som tyskt "u", alltså som svenskt "o" i "bo". Lång vokal betecknas med accent (´) över vokalen. Appstrof (') i början av ett ord anger, att ordet skall bindas samman med föregående ord. Vokal som inleder ett ord får aldrig läsas ihop med föregående ords sista bokstav, utan måste skiljas från den med en "stöt", vad som i tyskan kallas "Knacklaut" (jämför skillnaden i engelskan mellan "a nice house" och "an ice house"). Inuti ord betecknas detta ljud med accent (ʾ). Apostrof (') mellan två konsonanter anger att de skall uttalas åtskilt.

WUDŪ ELLER TVAGNING

Innan man ber måste man tvätta sig enligt en speciell ritual, som kallas wudú. Man säger först

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Bismi 'lláhi 'rRahmáni 'rRahím,
I Allahs, den Nåderikes, den Nådiges namn,

och därefter tvättar man med rent rinnande vatten utan tillsats av tvål eller dylikt händerna, rengör munnen och näsborrarna, tvättar ansiktet - allt detta minst tre gånger. Därpå tvättar man först höger och sedan vänster arm upp till armbågarna, varpå man med fuktiga händer stryker över håret, nacken och öronen. Slutligen tvättas fötterna - även här först den högra foten, därefter den vänstra. Om man har satt på sig strumpor efter en tvagning, räcker det med att man stryker över dem med fuktiga händer. Fötterna skall dock tvättas minst en gång per dygn (minst en gång per tre dygn, om man befinner sig på resa). En ny tvagning är nödvändig endast då man utfört ett naturbehov eller sovit.

GHUSL ELLER BAD

Efter varje utgjutning av sexuell art måste man efter wudu utföra ghusl, som är en tvagning av hela kroppen. Ghusl krävs också före de speciella fredags- och Id-gudstjänsterna (se "Islams huvuddrag").

BÖNENS BESTÅNDSDELAR

Varje bön består av ett antal rak`át fard eller fard och sunna (se närmare om bönetider och antal rak`at i varje bön i "Islams huvuddrag").

En rak`a börjar med att man vänder sig mot qiblah (d v s Ka`ba i Makka, i Skandinavien i sydsydostlig riktning) med fötterna i jämnhöjd och tätt intill varandra, dock inte så tätt att de vidrör varandra, med knäna sträckta och med blicken fästad på det ställe där man kommer att vila pannan under sadjda (se nedan), lyfter händerna till i höjd med öronen och vidrör örsnibben med tummarna samt säger (högt om man är imam, böneledare, annars tyst för sig själv):

اَللّٰهُ أَكْبَرُ

Alláhu akbar,
Allah är den störste.

Detta kallas takbír (att säga Allahu akbar), och ställningen kallas qiyám (upprättstående). Under takbir tar man ned händerna så att höger hands tumme, ringfinger och lillfinger håller om vänster underarm medan pek- och långfingrarna hållas utsträckta längs armen och vänster hand ligger under höger underarm. I qiyam läser man sedan tyst följande bön, som kallas istiftáh eller thaná:

سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلَآ إِلٰهَ غَيْرُكَ

Subhánaka 'lláhumma wabiHamdika waTabáraka 'smuka waTa`álá djadduka waLá iláha ghairuk,
Fullkomlig och fri från alla brister är Du, o Allah, och Din är äran, och Ditt namn är välsignat, och upphöjt är Ditt majestät, och ingen är värd tillbedjan utom Du,

och fortsätter med ta`awúdh (tillflyktssökandet), också tyst:

أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

A`údhu bi'lláhi mina 'shShaitáni 'rRadjím,
Jag söker Allahs skydd för den förbannade djävulen.

Efter detta läses alFátiha, Koranens första kapitel och bönens viktigaste beståndsdel (med undantag av första versen, som alltid läses tyst, läser en imam högt i de två första rak`at av solnedgångs-, skymnings- och gryningsbönerna, övriga tyst):

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ○
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ○ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ○ مٰلِكِ يَوْمِ الدِّيْنِ ○
اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ ○
اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ○ صِرَاطَ الَّذِيْنَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ
الْمَغْضُوْبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّآلِّيْنَ ○

Bismi 'lláhi 'rRahmáni 'rRahím.
allhamdu lilláhi rabbi 'l`Álamína 'rRahmáni 'rRahími máliki yaumi 'dDín.
Iyyáka na`budu wa´Iyyáka nasta`ín.
Ihdina-'sSiráta 'lMustaqíma siráta 'lladhína an`amta `alaihim ghairi 'lMaghdúbi `alaihim waLa-'dDállín.
I Allahs, den Nåderikes, den Nådiges namn.
All lovprisning tillhör Allah, världarnas Herre, den Nåderike, den Nådige, domedagens härskare.
Dig allena dyrka vi, och Dig allena anropa vi om hjälp.
Led oss på den rätta vägen, deras väg, vilka Du bevisat nåd, icke deras, som hava ådragit sig Din vrede, och ej de vilsegångnas.

Fatiha följas av آمِيْنَ ámin, må det bli så, varpå man läser någon del av Koranen, som man kan utantill (högt eller tyst enligt samma regler som gäller för Fatiha). Kapitlet al´Ikhlás kan rekommenderas för dem, som inte är så insatta i Koranens arabiska text:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ○
قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ○ اَللّٰهُ الصَّمَدُ ○ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ ○ وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ
كُفُوًا اَحَدٌ ○

Bismi 'lláhi 'rRahmáni 'rRahím.
Qul huwa 'lláhu ahaduni 'lláhu 'sSamad. Lam yalid waLam yúlad waLam yakun=lahú kufuwan ahad.
I Allahs, den Nåderikes, den Nådiges namn.
Säg: Han är Allah, En, Allah, den Oberoende, av vilken allt beror. Han avlar icke och har icke avlats, och ingen är Hans like.

Som allmän regel gäller, att de olika Koran-avsnitt man läser i en bön skall läsas i rätt ordning och omfatta minst tre verser.

Efter qiyam böjer man sig framåt, så att händerna stöder mot knäna, i det man säger Allahu akbar (högt om man är imam, annars tyst). Denna ställning kallas rukú` (bugning), och man läser däri tyst för sig själv minst tre gånger (eller fler, dock alltid ett udda antal gånger):

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيْمِ

Sub'hána rabbiya 'l`Adhím,
Fullkomlig och fri från alla brister är min Herre, den Mäktige.

Man återgår sedan till den stående ställningen (men med händerna utmed sidan) medan man säger:

سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ

Sami`a 'lláhu liMan hamidah,
Allah lyssnar till den, som prisar Honom (läses högt av imamen);

رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ

Rabbaná waLaka 'lHamd,
Vår Herre, Dig tillhör lovprisningen (läses tyst).

Därpå faller man på knä med orden Allahu akbar (imamen högt, övriga tyst) och vidrör marken med pannan, näsan, händerna, knäna och tårna. Händerna skall placeras i höjd med axlarna, och armbågarna skall inte hållas intill kroppen, utom av kvinnor, utan vändas utåt. I denna ställning, som kallas sadjda, säger man tyst minst tre gånger:

سُبْحَانَ رَبِّيَ الأَعْلَى

Sub'hána rabbiya 'l´A`lá,
Fullkomlig och fri från alla brister är min Herre, den Högste.

Man sätter sig sedan upp och säger Allahu akbar (imamen högt, övriga tyst). I denna sittande ställning, som kallas djalsa, skall utsidan av vänster fot såväl som höger fots tår vidröra marken, och händerna, med utsträckta fingrar, vila på knäna. Följande bön läses tyst:

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْلِي وَارْحَمْنِي وَعَافِنِي وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي وَارْفَعْنِي وَاجْبُرْنِي

Alláhumma 'ghfir lí wa'rhamní wa`Áfiní wa'hdiní wa'rzuqní wa'rfa`ní wa'djburní,
O Allah, förlåt mig och förbarma Dig över mig och bevara mig och led mig och bistå mig och upphöj mig och förbättra mig.

Med orden Allahu akbar (imamen högt, övriga tyst) går man så ned i en andra sadjda på samma sätt som den första.

Med denna sadjda är en rak`a slut. Den bedjande reser sig sedan med orden Allahu akbar (imamen högt, övriga tyst) och intar den stående ställningen (qiyam) för nästa rak`a, som börjar med Fatiha och sedan utföres på samma sätt som den första. Då denna rak`a är slut (och likaledes efter bönens sista rak`a om den har tre eller fyra rak`at), intar man en sittande ställning, qa`da, på samma sätt som djalsa, och läser följande bön, som kallas tashahhud, vittnesbördet, tyst:

اَلتَّحِيَّاتُ لِلّٰهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ - اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبِيُّ
وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ - اَلسَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللهِ الصَّالِحِيْنَ -
اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُوْلُهُ

atTahiyyátu lilláhi wa'sSalawátu wa't'Tayyibát. asSalámu `alaika ayyuha-'nNabiyyu waRahmatu 'lláhi waBarakátuh. asSalámu `alainá wa`Alá `ibádi 'lláhi 'sSálihín. Ash'hadu an=lá iláha illa-'lláh wa´Ash'hadu anna Muhammadan `abduhú waRasúluh.

All lovprisning är för Allah och alla böner och alla goda gärningar. Frid vare med dig, o Profet, och Allahs barmhärtighet och Hans välsignelser. Frid vare med oss och med Allahs pliktrogna tjänare. Jag vittnar, att ingen är värd tillbedjan utom Allah, och jag vittnar, att Muhammad är Hans tjänare och Hans sändebud.

Under själva vittnesbördet (Ash'hadu an=lá ... waRasúluh) hålles höger hand knuten, och vid orden "illa-'lláh" (utom Allah) sträcker man ut höger pekfinger.

Om bönen har tre eller fyra rak`at säger man nu Allahu akbar (imamen högt, övriga tyst), står upp och börjar om med Fatiha (dock bortfaller i dessa rak`at det andra Koran-avsnittet). Om detta däremot är den sista sittande ställningen i en bön om två, tre eller fyra rak`at tillägger man tyst följande dhikr, som kallas asSalá `ala-'nNabí eller darúd, förbönen för Profeten:

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ وَعَلٰى آلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ـ اَللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ وَعَلٰى آلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ

Alláhumma salli `alá Muhammadin=wa`Alá áli Muhammadin kamá sallaita `alá Ibráhíma wa`Alá áli Ibráhíma innaka Hamídun=Madjíd. Alláhumma bárik `alá Muhammadin=wa`Alá áli Muhammadin kamá bárakta `alá Ibráhíma wa`Alá áli Ibráhíma innaka Hamídun=Madjíd. O Allah, bevisa Din nåd för Muhammad och för Muhammads efterföljare, så som Du bevisade Din nåd för Abraham och för Abrahams efterföljare; Du är lovprisad och upphöjd. O Allah, välsigna Muhammad och Muhammads efterföljare, så som Du välsignade Abraham och Abrahams efterföljare; Du är lovprisad och upphöjd.

Slutligen läser man taslím, fridshälsningen, högt om man är imam, annars tyst:

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ

asSaláamu `alaikum waRahmatu 'lláh,
Frid vare med eder och Allahs nåd,

en gång med huvudet vänt åt höger och en gång med huvudet vänt åt vänster, varpå bönen är avslutad.

WITR OCH QUNÛT

De tre rak`at, som vanligen läsas efter `Isha- eller skymningsbönen, kallas witr (udda), och i den tredje rak`an läser man efter Fatiha kapitlet al´Ikhlas (se ovan) samt mellan ruku` och sadjda följande bön, som kallas qunút:

اَللّٰهُمَّ إِنَّا نَسْتَعِينُكَ وَنَسْتَغْفِرُكَ وَنُؤْمِنُ بِكَ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ وَنُثْنِي
عَلَيْكَ الْخَيْرَ وَنَشْكُرُكَ وَلَا نَكْفُرُكَ وَنَخْلَعُ وَنَتْرُكُ مَنْ يَفْجُرُكَ ـ
اَللّٰهُمَّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَلَكَ نُصَلِّي وَنَسْجُدُ وَإِلَيْكَ نَسْعٰى وَنَحْفِدُ وَنَرْجُوا
رَحْمَتَكَ وَنَخْشٰى عَذَابَكَ إِنَّ عَذَابَكَ بِالْكُفَّارِ مُلْحِقٌ

Alláhumma inná nasta`ínuka waNastaghfiruka waNu´minu bika waNatawakkalu `alaika waNuthní `alaika 'lKhaira waNashkuruka waLá nakfuruka waNakhla`u waNatruku man=yafdjuruk.
Alláhumma iyyáka na`budu waLaka nusallí waNasdjudu wa´Ilaika nas`á waNahfidu waNardjú rahmataka waNakhshá `adhábaka inna `adhábaka bi'lKuffári mulhiq.
Allah, vi anropa Dig om hjälp och söka Ditt beskydd och tro på Dig och förtrösta på Dig och prisa Dig högt, och vi tacka Dig och äro icke otacksamma mot Dig, och vi förkasta och övergiva den, som icke lyder Dig.
Allah, Dig tjäna vi, och Dig tillbedja vi, och inför Dig kasta vi oss ned, och till Dig fly vi, och vi äro snabba i vår flykt, och på Din barmhärtighet hoppas vi, och Din bestraffning frukta vi, ty Din bestraffning övergår förvisso dem, som icke tro.

ALTERNATIVA ARABISKA BÖNER

De arabiska böner som angivits hittills representerar ett minimum. Dessutom får den bedjande lägga in vilka böner han eller hon vill, på arabiska eller på något annat språk, som den bedjande är förtrogen med. Vi återger härnedan några arabiska böner, som den helige Profeten brukade använda sig av.

I den stående ställningen, qiyam, kan man be en något längre form av istiftah-bönen, som lyder:

Alláhumma bá`id bainí waBaina khatáyáya kamá bá`adta baina 'lMashriqi wa'lMaghrib.
Alláhumma naqqiní mina 'lKhatáyá kamá yunaqqa-'thThaubu 'l'Abyadu mina 'dDanas.
Alláhumma 'ghsil khatáyáya bi'lMá'i wa'thThaldji wa'lBarad.

O Allah, låt det bli så långt mellan mig och mina synder som mellan öst och väst.
O Allah, rena mig från all synd så som man renar den vita klädnaden från smuts.
O Allah, tvätta bort mina synder med vatten och snö och hagel.

I ruku` och sadjda kan man i stället för dem angivna bönerna säga:

Sub'hánaka 'lláhumma rabbaná wabiHamdik.
Alláhumma 'ghfir lí.

Helig och fri från alla brister är Du, o Allah, vår Herre, och Din är all lovprisning.
O Allah, förlåt mig.

Som svar på imamens ord "Sami`a 'lláhu liMan hamidah" då man reser sig från den bugande ställningen, ruku`, kan man också säga:

Rabbaná waLaka 'lHamdu hamdan kathíran tayyiban mubárakan fíh.

Vår Herre, Dig tillhör lovprisningen, vari finnes mycken god, välsignad lovprisning.

Mellan asSala `ala-'nNabi och taslim kan man i den sittande ställningen, ga`da, be en eller flera av följande böner:

Rabbaná átiná fi-'dDunyá hasanatan waFi-'l'Ákhirati hasanatan waQiná `adhába 'nNár.

Vår Herre, giv oss vad som är gott i denna världen och vad som är gott i den kommande världen och fräls oss från eldens straff.

eller

Rabbi-'dj`alni muqíma 'sSaláti waMin dhurriyatí.
Rabbaná waTaqabbal du`á´.
Rabbana-'ghfir lí waliWálidayya walilMu´minína yauma yaqúmu 'lHisáb.

Min Herre, låt mig och mina efterkommande vara ståndaktiga i bön.
Vår Herre, mottag min bön.
Vår Herre, förlåt mig och mina föräldrar och de troende på räkenskapens dag.

eller

Alláhumma inní a`údhu bika min `adhábi 'lQabri wa´A`údhu bika min fitnati 'lMasíhi 'dDaddjáli wa´A`údhu bika min fitnati 'lMahyá waFitnati 'lMamát.
Alláhumma inní a`údhu bika mina'lMa´thami wa'lMaghram.

O Allah, jag söker Ditt skydd mot gravens straff och jag söker Ditt skydd mot Antikrists prövningar och jag söker Ditt beskydd mot livets prövningar och dödens prövningar.
O Allah, jag söker Ditt skydd mot synd och skuld.

Efter taslim, d v s efter att bönen egentligen avslutats, sitter man i allmänhet kvar en stund, och kan då läsa t ex följande böner:

Astaghfiru 'lláha rabbí min kulli dhanbin=wa´Atúbu ilaih.

Jag ber Allah, min Herre, om förlåtelse för alla synder och vänder mig till Honom.

och/eller

Alláhumma anta 'sSalámu waMinka 'sSalám.
Tabárakta yá dha-'lDjaláli wa'l´Ikrám.

O Allah, Du är friden och från Dig kommer friden.
Välsignad är Du, o maktens och ärans Herre.

KHUTBATU 'L-DJUMU`A - FREDAGSPREDIKAN

Såsom framgår av "Islams huvuddrag" håller imamen på fredagen en predikan, khutba, före församlingsgudstjänsten. De arabiska delarna av denna predikan lyder så:

Ash'hadu an=lá iláha illa-'lláhu wahdahú lá sharíka lahú wa'Ashhadu anna Muhammadan `abduhú waRasúluh.
Ammá ba`du fa'A`údhu bi'lláhi mina 'shShaitáni 'rRadjím.
Bismi 'lláhi 'rRahmáni 'rRahím.

Jag vittnar, att ingen är värd tillbedjan utom Allah, den Ende, som inte har någon medhjälpare, och jag vittnar, att Muhammad är Hans tjänare och Hans sändebud.
Därefter söker jag skydd hos Allah mot den förbannade djävulen.
I Allahs namn, den Nåderikes, den Nådiges.

Efter detta läser imamen den Koran-del, som utgör ämnet för hans predikan, vilken hålles på det språk, som gudstjänstdeltagarna bäst förstår. Efter predikans slut vilar imamen ett ögonblick sittande på hälarna, varefter han åter ställer sig upp och säger:

alHamdu lilláhi nahmaduhú waNasta`ínuhú waNastaghfiruhú waNu'minu bihí waNatawakkalu `alaih.
waNa`údhu bi'lláhi min shurúri anfusiná waMin sayyi'áti a`máliná.
Man=yahdihi-'lláhu faLá mudilla lahú waMan=yudlilhu faLá hádiya lah.
waNash'hadu an=lá iláha illa-'lláhu wahdahú lá sharíka lahú waNash'hadu anna Muhammadan `abduhú waRasúluh.
`Ibáda 'lláhi rahimakumu 'lláh.
Inna 'lláha ja'muru bi'l`Adli wa'l'lhsáni wa'Ítá'i dhi-'lQurbá waYanhá `ani 'lFahshá'i wa'lMunkari wa'lBaghy.
Ya`idhukum la`allakum tadhakkarún.
Udhkuru-'lláha yadhkurkum wa'd`úhu yastadjib lakum walaDhikru 'lláhi akbar.

All lovprisning tillhör Allah; vi prisar Honom och ber Honom om hjälp och ber Honom om förlåtelse och tror på Honom och förtröstar på Honom.
Vi söker skydd hos Allah mot vår egen ondska och mot våra handlingars dåliga verkningar.
Den som Allah vägleder känner ingen villfarelse, men den som Allah låter fara vilse finner ingen vägledning.
Vi vittnar, att ingen är värd tillbedjan utom Allah, den Ende, som inte har någon medhjälpare, och vi vittnar, att Muhammad är Hans tjänare och Hans sändebud.
Allahs tjänare! Allah har visat er nåd.
Allah manar er till rättskaffenhet och godhet och givmildhet som mot släktingar och förbjuder omoral och ondska och övergrepp.
Han förmanar er, så att ni skall minnas.
Minns Allah och Han skall minnas er, be till Honom och Han skall svara er; Hågkomsten av Allah är sannerligen det största!

TAHADDJUD OCH TARĀWĪH

Tahaddjud är en frivillig bön, vilken i enlighet med Profeten Muhammads exempel bes på natten, före gryningen, men efter att man sovit några timmar. Denna nattbön består av åtta rak`at, fördelade på fyra gånger två rak`at.

Att be witr efter avslutningen av tahaddjud är i överensstämmelse med Profetens exempel, men man måste vara säker på att man kommer att gå upp på natten för att be tahaddjud innan man låter bli att be witr efter skymningsbönen, isha.

I tahaddjud läser man ofta en större del av Koranen, emedan man sällan får tillfälle till detta under de dagliga bönerna.

Taráwíh är en tahaddjud-bön i församling, som bes under månaden ramadan. Den är liksom tahaddjud en bön om åtta rak`at fördelade på fyra gånger två rak`at, som frivilligt kan bes i församling varje natt under fastemånaden ramadan, efter isha-bönen.

Under ramadan är det brukligt att varje natt recitera en så stor del av Koranen, att hela boken blir uppläst under denna månad.

BÖN VID EN FÖDELSE

Som den helige Profeten Muhammad, Allah välsigne honom och give honom frid, gjorde med sina barn, viskar man efter ett barns födelse adhan, kallelsen till bön, i dess högra öra, iqama i dess vänstra öra. Innebörden av detta är tydlig: Det första det nyfödda barnet hör är Allahs namn och den islamiska trosbekännelsen.

På den sjunde dagen efter födelsen ges barnet ett namn och dess hår rakas eller klipps.

Aqiqa kallas det offer, som utförs på den sjunde dagen efter födelsen. Det består av att man slaktar eller låter slakta ett får eller en get. Offerdjurets kött fördelas dels bland familjemedlemmar och vänner, dels bland fattiga och behövande.

Varje muslimisk gosse skall omskäras; den arabiska termen för omskärelse är khitán.

BÖN VID ETT BRÖLLOP

Enligt islamisk tro är äktenskapet (nikáh) en helig förbindelse mellan man och kvinna. Förekomsten av ett sådant äktenskapsförbund är den första förutsättningen för ett äktenskaps giltighet.

Den andra förutsättningen är enligt Koranen att brudgummen ger bruden en brudgåva, kallad mahr. Mahrs värde beror på omständigheterna - varken minimum eller maximum har fastställts.

Den tredje förutsättningen är en kungörelse av äktenskapet, helst i moskén, med en därpå följande stadfästelse av äktenskapet av imamen.

Den viktigaste delen av vigseln är en predikan, vilken ger äktenskapet dess heliga karaktär. Denna predikan börjar med en del som kallas atTashahhud, vittnesbördet; därefter läses tre verser från Koranen, 4:2, 33:71 och 59:19.

Därefter håller imamen en predikan på ett språk som brudparet förstår. Därpå ingås äktenskapet genom att båda parterna säger ja till det. Då detta skett höjer alla närvarande händerna och ber Gud om att Han måtte välsigna brudparet.

Vilken som helst bön för brudparets välgång kan fogas till detta. Innan de församlade går delas, enligt gammal sed, dadlar eller andra sötsaker ut. Vigseln följs på andra eller tredje dagen av en bröllopsfest, som kallas walima.

BÖN VID EN JORDFÄSTNING

Då en muslimisk man eller kvinna dött förenar sig de troende i en församlingsbön, som kallas djanása. Den dödes kropp skall dessförinnan tvättas som för ghusl och enligt Profetens exempel svepas i vita dukar. Därpå förs den avlidnes kropp till den plats, där djanaza-bönen skall hållas, och placeras så framför imamen, att denne står vänd mot bårens mitt.

Alla deltagare i denna bön skall ha förrättat wudu, tvagning.

Djanaza-bönen omfattar endast tre rak`at, vilka inte har ruku`, sadjda eller qa`da. Man står hela tiden, och gör takbir (Allahu akbar) med händerna vid öronen mellan varje rak`a.

Under den första rak`an ber man som vanligt istiftah och Fatiha,
under den andra rak`an ber man asSalá `ala-'nNabi,
och under den tredje rak`an ber man följande allmänna bön:

O Allah, förlåt våra levande och våra döda,
våra närvarande och våra frånvarande,
våra unga och våra gamla,
våra män och våra kvinnor!
O Allah, den av oss Du låter leva,
låt honom leva i Islam;
och den av oss Du låter dö,
låt honom dö i tro.
O Allah, hindra oss inte från att dra nytta av hans lön,
men låt inte hans skuld gå ut över oss.

Slutligen bör sägas, att närhelst en muslim hör om en familjemedlems eller väns död skall han säga:

إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

Inná lilláhi wa´Inná ilaihi rádji`ún,
Vi tillhör Allah, och vi återvända till Honom.